

Begaafd Onderwijs

E-COURSE

KINDEREN VRAGEN LEREN STELLEN!

CREËER EEN CULTUUR VAN VRAGEN STELLEN IN JE KLAS

1. Bevorder een waardering voor het stellen van vragen
2. Creëer een stimulerende omgeving voor vragen
3. Maak het veilig om vragen te stellen
4. Maak vragen stellen een teamsport
5. Bied een basisvragen "startpakket"
6. Beloon en vier het stellen van vragen

1. Bevorder een waardering voor het stellen van vragen

Zorg dat leerlingen begrijpen waarom ze het risico moeten nemen om een hand op te steken en iets te onderzoeken wat ze niet weten of waar ze nieuwsgierig naar zijn.

Dus wat is er zo geweldig aan het stellen van vragen?

De Acht Superpowers van Vragen Stellen:

DE ACHT SUPERPOWERS VAN VRAGEN STELLEN

Vragen kunnen...

problemen oplossen	ons verbinden
nieuwe dingen creëren	je naar nieuwe plaatsen brengen
in een nieuw licht plaatsen	een stem geven
helpen dieper te graven	de wereld veranderen

HEB JIJ AL EEN VRAAG GESTELD VANDAAG?
WWW.BEGAAFDONDERWIJS.NL

- Vervolg -CREËER EEN CULTUUR VAN VRAGEN STELLEN

(Bevorder een waardering voor het stellen van vragen)

A. Vragen lossen problemen op.

We hebben allemaal, ook kinderen, problemen die we proberen op te lossen. Vragen zijn geweldige hulpmiddelen voor het oplossen van problemen, omdat ze ons in staat stellen het probleem vanuit verschillende hoeken te onderzoeken en te analyseren, zodat we kunnen begrijpen wat er fout gaat en waarom. Zodra we het probleem begrijpen, kunnen vragen ons ook helpen om oplossingen te bedenken.

Je leerlingen kunnen vragen stellen om problemen thuis, in hun omgeving of in hun schoolwerk op te lossen. Bij veel van wat leerlingen moeten produceren op school draait het om vragen: werkstukken, spreekbeurt, projecten etc. Deze vragen zijn echter vaak meer impliciet. Als leerlingen erachter kunnen komen hoe ze deze onderliggende vragen naar boven kunnen halen, kan dit hen helpen bij het oplossen van problemen die ze hebben met moeilijk schoolwerk.

B. Vragen kunnen ons helpen om coole nieuwe dingen te creëren.

Vragen helpen niet alleen om problemen op te lossen, maar resulteren ook vaak in iets nieuws en cools. Bijvoorbeeld de iPhone, die in wezen voortkwam uit de vraag: wat als je een telefoon combineert met een kleine computer? En de voorganger van de iPhone, de mobiele telefoon, kwam ook voort uit iemand die een vraag stelde (Waarom moeten we iemand op een vaste locatie bellen? Wat als we ze overal zouden kunnen bellen?). Netflix begon met een vraag; dat deed Airbnb ook, om nog maar te zwijgen van talloze apps, videogames en zowat alle gadgets waar kinderen dol op zijn. Kort gezegd: als je van coole dingen houdt, zijn vragen een van de belangrijkste manieren waarop mensen denken en die dingen vervolgens maken. En we hebben het niet alleen over objecten, maar ook over creatieve ideeën, kunst, muziek - zoveel ervan wordt gevoed door vragen.

Waarom stimuleert het stellen van vragen creativiteit?

Vragen stellen is gekoppeld aan divergent denken - het mentale proces van proberen met alternatieve ideeën te komen. Divergent denken gaat over zeggen: 'Hé, wat als ik hier anders over denk', dus het is eigenlijk een vorm van vragen stellen. Divergent denken maakt gebruik van de verbeelding en veroorzaakt vaak willekeurige associaties van ideeën.

C. Vragen plaatsen problemen of dingen in een nieuw licht.

Vragen stellen als een app die we kunnen gebruiken wanneer we het onbekende tegenkomen. Of om een andere metafoor te gebruiken: de vraag is als een zaklamp: we schijnen ermee in de duisternis van alle dingen die we niet weten en de dingen die we beter willen begrijpen. Elke vraag die we stellen, verlicht een nieuw gebied. En we kunnen bepalen hoeveel licht er wordt geworpen door het soort vraag dat we stellen. (Open vragen werpen een breed lichtveld; gesloten vragen projecteren een meer laserachtige, precieze lichtstroom.)

Er zijn twee manieren om na te denken over al die duisternis die ons omringt. We kunnen het vermijden en ervoor kiezen om binnen de kleine goed verlichte kamer te blijven van wat we al weten, of we kunnen die duisternis zien als een groot avontuur dat wacht om ontdekt te worden - en ervoor zorgen dat onze zaklamp is opgeladen en klaar is om te gaan.

D. Vragen helpen ons diep te graven.

Kritisch denken is heel belangrijk. Maar veel mensen realiseren zich niet dat kritisch denken bijna uitsluitend over vragen gaat; in wezen gaat het erom te weten wat je moet vragen als je wordt geconfronteerd met nieuwe informatie. Er is gesuggereerd dat kritisch denken vandaag in een crisis verkeert, zoals blijkt uit een groeiend collectief onvermogen om nepnieuws van echt te onderscheiden (of echte leiders van nepnieuws). We kunnen de media of Facebook of de politici zelf de schuld geven, maar uiteindelijk is het aan ieder van ons om de moeilijke vragen te beantwoorden die ons in staat stellen betere oordelen en beslissingen te nemen, en meer verlichte keuzes. Terwijl we de volgende generatie voorbereiden op een wereld van overvloedige en vaak misleidende informatie, moeten we hen bewapenen met een betrouwbare "ondervragende schep" die hen zal helpen om onder de oppervlakte van claims, beloften en "nieuws" te graven om een beter begrip te krijgen .

Maar laten we eens kijken naar het perspectief van leerlingen. Waarom zouden ze zich druk maken om dieper te graven? Omdat het hen wapent tegen manipulatie of misleiding. Dit resoneert vaak met jonge mensen, die op hun hoede zijn voor mensen die hen proberen te beheersen of er misbruik van maken. Het spreekt ook alle jonge waarheidszoekers aan - degenen met de instincten van een journalist of een detective. Als je in staat bent om vragen te stellen en diep te graven, kun je waarheden ontdekken die mogelijk verborgen zijn. En je mag zelf beslissen wat echt is en wat juist is.

E. Vragen verbinden ons met elkaar.

Een van de meest effectieve manieren om met andere mensen te communiceren, is door vragen te stellen. Als je iemand anders een vraag stelt, toon je interesse en geef je die persoon de kans om gedachten, gevoelens en verhalen te delen. En hoe beter de vraag, hoe meer delen dat weer uitnodigt.

Vragen kunnen geweldig zijn om 'het ijs te breken' met anderen die je niet goed kent. Ze kunnen je ook helpen in contact te komen met mensen met een heel andere achtergrond en die de wereld op een andere manier zien.

Het is een manier om te zeggen: ik ben geïnteresseerd in jou; Ik wil dat we elkaar beter begrijpen. Als we een meer vredelievende maatschappij willen creëren, moeten we jonge mensen leren hoe ze de kloof kunnen overbruggen met nieuwsgierige, open vragen - en onze verschillen bekijken met nieuwsgierigheid, niet met oordeel.

Een deel van de uitdaging is om te leren hoe je dit respectvol kunt doen, en met vragen die mogelijkheden voor een gesprek openen, in plaats van schreeuwen uit te lokken. En als we deze vaardigheid aan jonge mensen kunnen overdragen, bewijzen we een geweldige dienst aan de toekomst van de wereld.

F. Vragen brengen ons naar nieuwe plaatsen.

Een vraag kan de start zijn van een avontuur. Vind een grote, interessante, ambitieuze vraag, en het vereist bijna dat je het volgt waar het leidt. Dit is een belangrijk idee om over te brengen aan kinderen in het Google-tijdperk - een tijd waarin te veel mensen zijn gaan denken dat alle vragen met een paar toetsaanslagen in een zoekmachine kunnen worden beantwoord. Natuurlijk is er niets mis met het gebruik van Google om praktische alledaagse vragen te beantwoorden, maar het echte leren - en het plezier - vindt plaats wanneer we vragen stellen die een dieper soort onderzoek vereisen. Noem deze niet-Google-vragen. Daag je leerlingen uit om met dat soort vragen te komen.

G. Vragen geven je een stem.

Omdat kinderen vaak minder weten dan volwassenen, kunnen ze aarzelen om hun mening te uiten. En dit kan met name het geval zijn voor kinderen die verlegen zijn. Het stellen van vragen kan voor jonge mensen een geweldige manier zijn om deel te nemen aan het gesprek en van zichzelf te laten horen - als ze eenmaal toestemming en aanmoediging hebben gekregen om te vragen. Door meer vragen te stellen, krijgen ze een manier om met mensen om te gaan en door situaties te navigeren.

Vragen stellen is voor iedereen. Je hoeft niet de baas te zijn om een vraag te stellen. Je hoeft geen expert te zijn of alle antwoorden te hebben. Het stellen van vragen is ook een hulpmiddel waarmee jongeren tegen de stroom in kunnen gaan of de status-quo kunnen uitdagen. Vragen stellen kan echt een krachtig middel zijn: je hoeft geen macht te hebben om een vraag te stellen, maar door er een te stellen claim je je recht om te weten. En jij bepaalt waar het gesprek vervolgens heen gaat.

Pas op! Trap niet in de 'Beladen Vraag' drogreden!

Beladen vraag:

Je stelde een vraag waarin een veronderstelling zat verwerkt die ervoor zorgde dat ze niet kon worden beantwoord zonder schuldig te lijken.

Beladen vragen zijn uitermate geschikt om steekhoudende discussies te doen ontsporen omwille van hun licht ontvlambare aard - degene die de beladen vraag voorgeschoteld krijgt, wordt ertoe gedwongen om zichzelf te verdedigen en kan verward overkomen op op het verkeerde been worden gezet.

Tijdens de Corona periode werden dit soort vragen veel gebruikt. Onder het mom van 'Ik stel alleen maar wat vragen' werd er kritiek op de aanpak en de maatregelen geuit.

H. Vragen veranderen de wereld.

Tel a tot en met g bij elkaar op en de som is superkracht H. Als je problemen kunt oplossen, coole nieuwe dingen kunt maken, het onbekende kunt onderzoeken, nieuwe mogelijkheden kunt verkennen, voor jezelf kunt denken, contact kunt maken met anderen en van jezelf kunt laten horen... kan de wereld veranderen.

Deel deze acht superpowers met je leerlingen. Visualiseer ze; hang ze aan de muur. Laat ze hun favoriete vraagkracht kiezen en laat ze er vragen bij bedenken. Laat ze met elkaar een stripboek maken met een team van vragende helden, elk met een eigen kracht - wat er ook voor nodig is om leerlingen te laten nadenken over vragen stellen in krachtige termen. Dan beginnen ze misschien te begrijpen waarom je wilt dat ze vragen stellen - en waarom het stellen van vragen zo belangrijk is... en best cool.

2. Creëer een stimulerende omgeving voor vragen

Hier is een vraag: hoe zou een klaslokaal met vragen eruit kunnen zien? Hoe is het geregeld? Wat hangt er op de muren (behalve die poster met acht vragende superpowers)?

Laten we beginnen met het resultaat dat we proberen te creëren. Uit wat bekend is in het onderzoek over nieuwsgierigheid en vragen stellen, lijken beide te gedijen in een omgeving met een delicate balans tussen veiligheid en stimulatie. Angst doet nieuwsgierigheid verdwijnen. Als kinderen bang zijn, gaan ze meer in een overlevingsmodus - doen wat hen wordt verteld en proberen niet op te vallen. Hetzelfde geldt voor volwassenen. Aan de andere kant moeten we vaak op de een of andere manier worden uitgedaagd of 'geprovoceerd' om nieuwsgierigheid op te wekken en ons ertoe te brengen onze eigen persoonlijke veiligheidszones te verlaten.

Laat je leerlingen deel uitmaken van het ontwerpen van de klasomgeving. Het doel is om ze het gevoel te geven dat het hun ruimte is, waardoor het eerder een veilige plek lijkt om te verkennen en te informeren. In het boek , *The Power of Inquiry* (2015)* zegt Murdoch: Een van de eerste dingen die leraren kunnen doen, is leerlingen vragen hoe ze de ruimte willen inrichten. Enkele eerste vragen die je de kinderen kunt stellen: "Hoe kunnen we elkaar leren kennen als mensen en als leerlingen?" "Hoe kunnen we van dit klaslokaal een plek maken waar leren gedijt?" "Hoe kunnen we verbinding maken met elkaar en met onszelf?"

Als studenten betrokken raken bij het eigenlijke ontwerp, stelt Murdoch voor dat je hen kunt helpen met deze vragen: "Wat hebben we in deze ruimte nodig om ons te helpen?" "Waar zouden we zonder kunnen?" "Hoe willen we ons hier voelen?" "Welke delen van de ruimte moeten worden gedeeld en wat is persoonlijk?" "Wat moeten we doen om zorg te dragen voor de ruimte?"

* Murdoch, K., & Claxton, G. (2015). *The Power of Inquiry*. Seastar Education.

Tafelgroepjes

Trevor MacKenzie, auteur van *Inquiry Mindset* (2019)*, is ook een groot voorstander van een goed ontwerp van het klaslokaal. MacKenzie stelt dat een goed onderzoeksklokaal "veel stations moet hebben waar leerlingen uiteenlopende activiteiten kunnen uitvoeren. Er moeten tafelgroepjes zijn, geen rijen. En het ontwerp van de ruimte moet flexibel zijn en van dag tot dag en van week tot week veranderen."

Murdoch raadt aan om, indien mogelijk (en als het budget het toelaat), het lokaal in te richten met een verscheidenheid aan tafels en stoelen in verschillende maten, inclusief lage tafels om op de grond te zitten en hogere om het staan te stimuleren. "Net als volwassenen werken kinderen graag op verschillende plaatsen en op verschillende tijden", schrijft Murdoch. "Flexibele leerruimtes stellen studenten in staat om zich voor verschillende doeleinden op verschillende plaatsen in de kamer te positioneren."

Met dat in gedachten kan het klaslokaalontwerp ook speciale ruimtes maken voor verschillende creatieve functies. Murdoch suggereert stimulerende mogelijkheden als een knutselstation, een laboratorium voor experimenten, een minikunstatelier, een 'grot' om rustig na te denken, een nieuwsgierigheidskabinet, een 'groen hoekje' met planten. Je kunt draagbare scheidingswanden gebruiken om speciale ruimtes af te sluiten (en om barrières te creëren wanneer kinderen in groepen uiteenvallen). Mini-whiteboards voor flexibele instructie of groepswork.

MacKenzie, T. (2019). *Inquiry mindset: Nurturing the dreams, wonders, & curiosities of our youngest learners*. Elevate.

Het klaslokaal moet worden ontworpen om nieuwsgierigheid op te wekken. Plaats onverklaarbare interessante objecten in het zicht; laat kinderen erover nadenken. Zoals MacKenzie zegt: "Het kan zo simpel zijn als het bedenken van een boeiend, interessant of tot nadenken stemmend item, iets dat gemakkelijk kan worden gekoppeld aan je leerplandoelen - zoals een soldatenlaars uit de Tweede Wereldoorlog - en vraag dan: 'Wat valt je op, wat vraag je je af en wat weet je over dit object?'" Leg boeken neer die kinderen niet zouden verwachten in de klas. Gebruik 'interesse-inventarisaties' om erachter te komen waar haar leerlingen het meest in geïnteresseerd zijn.

Verzamel dan boeken en andere bronnen rondom die interessegebieden en leg die op een tafel en geef leerlingen de tijd om de boeken zelf te verkennen. Dat roept vragen op over de boeken. Zodra ze met vragen zijn gekomen, doen ze hun eigen onderzoek en proberen antwoorden te vinden op de geformuleerde vragen en alle nieuwe vragen die de nieuwe informatie weer oproept.

We hebben haast een obsessie om alles dat afleidt te verwijderen om ervoor te zorgen dat alle kinderen goed kunnen opnemen wat aan de muren hangt. De kaart van de Nederland of hoe de spellingsafspraken van de week. Mooie hapklare brokjes voor kinderen in de illusie dat het daardoor sneller en gemakkelijker geleerd zal worden. Maar wat kinderen nieuwsgierig maakt, is wat hen verrast, en verrassing brengt complexiteit met zich mee. Naarmate klaslokalen vol structuur en voorspelbaarder worden, is het moeilijker om nieuwsgierig te zijn. Zie Bijlage 5 voor een poster over het Vraag-veilige klaslokaal.

Muren die lesgeven

Stel jezelf de vraag: Nodigen mijn muren uit tot leren of tonen ze gewoon informatie en regels? In plaats van dat de muren worden gezien als een plek om voltooid werk te tonen, zouden de muren gezien kunnen worden als een visueel verslag van het werk in uitvoering. Het idee is om het denken van studenten te laten zien terwijl het gebeurt - beschrijvingen van processen die worden gebruikt, evenals werk in verschillende stadia van voltooiing.

MacKenzie (2019) deelt de mening dat muren "de leerreizen van studenten moeten documenteren". Hij zegt dat ze ook een idee moeten geven van waar elke leerling in de klas door geïntrigeerd is of gepassioneerd over is. Hang bijvoorbeeld een passiebord op, waar leerlingen op post-its zowel hun vragen als ook hun bijzondere ontdekkingen 'posten'.

3. Maak het veilig om te vragen

Een veilige, positieve en open omgeving is essentieel om ALLE kinderen comfortabel vragen te laten stellen in de klas. Dus hoe creëer je een veilige omgeving? Creëer een klas waar leerlingen elkaar respecteren en het gevoel hebben dat als ze hun vragen stellen, niemand hen zal uitlachen of achter hun rug om zal grinniken.

Dit brengt ons bij nog een ding dat waarschijnlijk een prominente plaats verdient op de muren van een vragend klaslokaal: een soort officiële 'regel'-verklaring die aangeeft wat er wordt verwacht, in termen van het gedrag van studenten en leraren rond het stellen van vragen.

The Right Question Institute heeft een soort Recept voor Vragen stellen en een belangrijke eerste stap daarin is ervoor te zorgen dat leerlingen de regels begrijpen. (die regels zijn: stel **zoveel** vragen als je kunt, **beoordeel** of **bespreek vragen niet**, en **schrijf alle** vragen op). Dit zijn de regels van een specifieke vragen-stel- oefening.

Er zijn meer algemene regels die je zou kunnen ophangen aan de muur, zie bijlage 6 voor een voorbeeld lijst met regels. Maar misschien is nog beter samen met de kinderen een eigen set regels voor vragen stellen te benoemen.

Welke regels je ook kiest, zorg ervoor dat je ze op een plaats hangt waar ze als een constante herinnering kunnen dienen. En als iemand de regels overtreedt door bijvoorbeeld een oordeel te vellen over de vraag van een klasgenootje of een 'valse vraag' te stellen, zou je een 'vraagstraf' kunnen opleggen waarbij ze als huiswerk vijf vragen over een bepaald onderwerp bedenken. (Voorbeelden van valse of namaak-vragen: hoe kun je zoiets vragen? Kun je er zelf niet achter komen? En trouwens, wat maakt het uit? Wie heeft het je trouwens gevraagd? Je snapt het idee: een valse vraag is niet geworteld in nieuwsgierigheid, is vaak retorisch en kan gewoon een oordeel of kritiek zijn, verkleed als een vraag.)

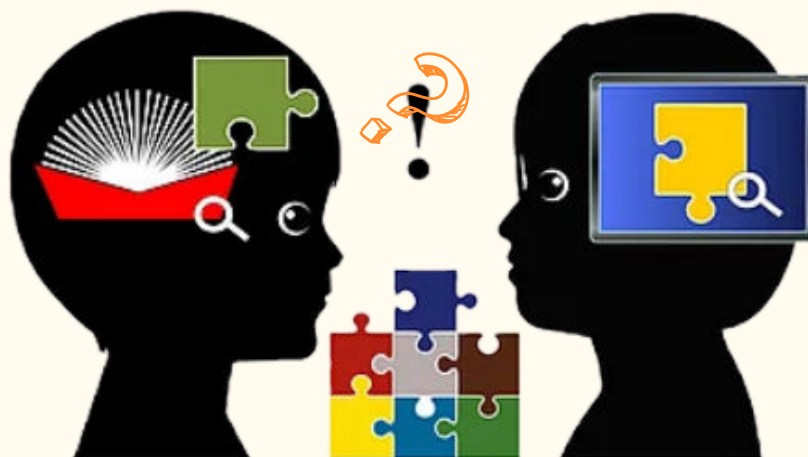
Dit is trouwens ook van toepassing op de leraar, en - hier is het lastige deel - het gaat zelfs ook over een positief oordeel, evenals negatief. Wees voorzichtig met het communiceren van zelfs een positief oordeel over vragen van kinderen. Want als je zegt: "Geweldige vraag!" op de vraag van de ene leerling en niet op de volgende dan zullen leerlingen proberen te bedenken welk type vraag de leraar zal bevallen

4. Maak van het stellen van vragen een teamsport

Een van de belangrijkste manieren om een veilige haven voor vragen te creëren, is door simpelweg te stoppen met de afspraak dat een leerling zijn of haar hand moet opsteken voor de hele klas om de leraar een vraag te stellen. Dat is zwaar voor iedereen en geeft een te groot voordeel aan de extraverte mensen.

Beter is het om leerlingen op te splitsen in kleine groepen van vier tot zes en ze vragen aan elkaar te laten stellen. Het is veel gemakkelijker om vragen te stellen voor een kleine groep waar iedereen als een 'partner' wordt gezien. Door kinderen in groepen te laten werken, bouw je ook kameraadschap onder hen op, wat kan aanzetten tot meer vragen. Laat bijvoorbeeld na een vakantie niet een opstel schrijven over de vakantie maar laat de kinderen nadenken over vragen die ze aan iedereen kunnen stellen over de vakantie. Maak groepjes en laat ze elkaar de vragen stellen. Dit is dan gelijk een mooie gelegenheid voor jou als begeleider te observeren hoe vaardig je leerlingen zijn in vragen stellen. Leer ze ook direct hoe ze een antwoord op een vraag kunnen opvolgen: Wat wil je nog meer weten? Welke vragen roept het antwoord weer op? Na een les of instructie stel je een plek beschikbaar waar kinderen verzamelen die nog vragen hebben of die denken dat ze goed kunnen helpen met vragen beantwoorden. Dit lijkt misschien omslachtig, 'de kinderen moeten aan het werk', maar de leeropbrengsten van dit soort vragenteams zijn enorm. Dat kan worden verklaard door het feit dat mensen het beste leren in sociale context.

5. Zorg voor een basisvragen "Starterspakket"

In een 'nieuwsgierige klas' moeten kinderen niet alleen waarderen wat vragen kunnen doen, maar ook een basiskennis hebben van hoe ze werken. Dat betekent kinderen helpen begrijpen dat er verschillende soorten vragen zijn. Er zijn verschillende taxonomieën die kunnen worden gebruikt, sommige complexer dan andere, en de taxonomieën die je kiest, kunnen afhangen van de leeftijd en het niveau van je leerlingen. Veel gebruikt is de Taxonomie van Bloom en de aandacht voor 'hogere orde denkvragen'.

Maar naast aandacht voor welke denkvaardigheden worden aangesproken bij vragen is het ook belangrijk kinderen te leren dat er verschillende soorten vragen zijn en welke doelen vragen kunnen hebben.

Voorbeelden:

Diagnostische vragen: wat is hier aan de hand?

Strategische vragen: wat proberen we te doen en waarom?

Empathievragen: hoe voelde je je daarbij?

Confronterende vragen: zei je dit?

Creativiteitsvragen: wat als er geen grenzen waren?

Missievragen : Hoe kunnen we verandering bewerkstelligen?

Wetenschappelijke vragen: Wat weten we en wat moeten we uitzoeken?

Interview vragen: Wat drijft jou? Wat zijn je doelen?

Vermakelijke vragen: als je drie wensen zou hebben, wat zou je wensen?

Zingeving vragen: waarvoor wil je herinnerd worden?

(Zie Bijlage 7)

6. Beloon en vier vragen stellen

Dit is het laatste en misschien wel belangrijkste onderdeel van het tot stand brengen van een cultuur van vragen stellen. Kinderen moeten het gevoel hebben dat de vragen die ze stellen worden erkend en gewaardeerd, anders zullen ze ze niet blijven stellen. En het is niet genoeg om te zeggen: "Dat is een goede vraag." Mensen zeggen dat vaak en gaan dan verder met het negeren van de vraag die zojuist is gesteld.

Het beste wat je met een vraag van een leerling kunt doen, is deze behandelen als iets dat het waard is om te bespreken, het waard is om te delen, het waard is om te documenteren en te bewaren. Het is misschien niet mogelijk om al die dingen altijd te doen, maar dat is de beste beloning en die moet zo veel mogelijk worden gegeven.

Een van de beste manieren om vragen te documenteren en te delen, is door ze op de muur te plaatsen. Een ander voorbeeld is de 'wondermuur'. Deze kan verschillende vormen aannemen, meestal als een speciaal wandgedeelte of bord waar kinderen vragen kunnen stellen die voor hen interessant zijn. In MacKenzie's versie van een wondermuur neemt hij een afbeelding op van elke leerling met een denkballon boven zijn of haar hoofd; in de bubbel is een vraag die het kind zich afvraagt. Als een leerling tijdens een les een vraag stelt die niet beantwoord kan worden, kun je die op een plakbriefje schrijven en op de muur plakken. Aan het eind van de dag kunnen de leerlingen de vragen kopiëren en thuis of in de vrije tijd onderzoeken. De volgende dagen presenteren ze hun bevindingen.

MacKenzie, T. (2019). *Inquiry mindset: Nurturing the dreams, wonders, & curiosities of our youngest learners*. Elevate.

DE ACHT SUPERPOWERS VAN VRAGEN STELLEN

Vragen kunnen...

problemen
oplossen

ons
verbinden

nieuwe
dingen
creëren

je naar
nieuwe plaatsen
brengen

in een nieuw
licht plaatsen

een stem
geven

helpen dieper
te graven

de wereld
veranderen

HEB JIJ AL EEN VRAAG GESTELD VANDAAG?

KENMERKEN VAN VRAGEN WAAR GOOGLE NIET DIRECT ANTWOORD OP GEEFT!

EEN NIET-GOOGLEBARE-VRAAG:

- ✓ Heeft een open einde
- ✓ Roept nieuwe vragen op
- ✓ Vereist diep denken
- ✓ Kan van toepassing zijn op situaties en voorbeelden uit de echte wereld
- ✓ Kan soms ongemakkelijk zijn
- ✓ Daagt je uit om creatief te denken
- ✓ Is gedetailleerd
- ✓ Heeft tijd nodig om te beantwoorden
- ✓ Behandelt meerdere concepten
- ✓ Gebruikt vragen zoals waarom en hoe
- ✓ Vereist onderzoek

**WAAR BEN JIJ
NIEUWSGIERIG NAAR?**

EEN VEILIGE HAVEN VOOR VRAGENSTELLERS

Het lokaal:

- Is 'ontworpen' door de leerlingen
- Verschillende hoeken en ruimtes voor uiteenlopende activiteiten
- De ruimte heeft 'muren die les geven'. O.a. posters die actief het vragen stellen aanmoedigen
- Flexibele tafelgroepjes
- Heeft altijd 'iets' in het zicht staan dat de nieuwsgierigheid opwekt. (Dit kan per thema veranderen)

REGELS VOOR VRAGEN STELLEN

WE WAARDEREN EN VERWELKOMEN VRAGEN, VAN IEDEREEN (EN HOE MEER, HOE BETER).

IN DEZE KLAS BEOORDELEN WE GEEN VRAGEN. ZE ZIJN ALLEMAAL HET BEWIJS VAN NIEUWSGIERIGHEID EN HET OVERWEGEN WAARD.

VRAGEN IN DIT KLASLOKAAL ZULLEN ALLE KANTEN OPGAAN: VAN LERAAR NAAR LEERLING, LEERLING NAAR LERAAR EN LEERLING NAAR LEERLING.

ALS WE ELKAAR VRAGEN STELLEN, DOEN WE DAT RESPECTVOL EN MET OPRECHTE NIEUWSGIERIGHEID (GEEN "VALSE VRAGEN" TOEGESTAAN!).

HOEWEL WE ALLERLEI SOORTEN VRAGEN ZULLEN STELLEN, GROOT EN KLEIN, STREVEN WE SOMS OOK NAAR AMBITIEUZE VRAGEN DIE NIET GESCHIKT ZIJN VOOR GOOGLE.

WE ZULLEN ONS BEST DOEN OM VRAGEN TE BEDENKEN EN TE ONDERZOEKEN - SOMS ALLEEN, SOMS IN GROEPJES.

Soorten Vragen

HET DOEL ACHTER DE VRAAG

Diagnostische vragen

wat is hier aan de hand?

Strategische vragen

wat proberen we te doen en waarom?

Empathievragen

hoe voelde je je daarbij?

Confronterende vragen

Zei je dit?

Creativiteitsvragen

Wat als er geen grenzen waren?

Missievragen

Hoe kunnen we verandering bewerkstelligen?

Wetenschappelijke vragen

Wat weten we en wat moeten we uitzoeken?

Interview vragen

Wat drijft jou? Wat zijn je doelen?

Vermakelijke vragen

als je drie wensen zou hebben, wat zou je wensen?

Zingeving vragen

waarvoor wil je herinnerd worden?